

FOGARAS ÉS VIDÉKE

Társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági hetilap.

Előfizetési ár:
Helyben házhoz hordva, vidékre postán küldve:
Egész évre 8 Kor., félévre 4 K., 1/4 évre 2 K.
Egyes szám ára 16 fillér.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Szerkesztőség és kiadó-hivatal: Thierfeld D. könyvkereskedése.

A hirdetések díját jutányosan számítjuk.
Nyílt tér: soronként 20 fill.
Hirdetések és Nyílt tér díja előre fizetendő.
Kéziratokat nem adunk vissza.

Főigazgatói jubileum.

Elischer József, kir. tanácsos, a nagyszabeni tankerület érdemes főigazgatója, főigazgatóságának huszadik évét betöltötte. Nemcsak az ő mindenki által tisztelt és nagyrabecsült személye, elismerésre méltó munkássága készített arra, hogy e helyen vele foglalkozzunk. Nem is szokásunk a tömjénezés, s ha ezuttal a Fogarasmegye és város közérdekű dolgai helyét egyes ember számára foglaljuk is el, ezzel nem térünk el programunktól; mert hiszen városunk, megyénk kulturális szempontból annyit köszönhet az ünnepelt férfinak, hogy méltán szentelhetünk néhány sort az ő érdemei elismerésének.

Elischer József, a jubiléus főigazgató, nem Erdély szülötte. Gölnicbányán született 1843-ban s gimnáziumi tanulmányai után, — amelyeket Eperjesen és Debrecenben végzett — theológiát hallgatott s ezután külföldre ment, hogy sokoldalú tehetségét fejlesztve, hazája oltárára tegye majd azt le. A berlini, jeni, greifswaldi, rostocki, hallei és lipcsei egyetemeket sorra járva, mindenütt

össze szedte ami szépet és jót csak hallott s tanulmányait befejezve, munka és tette készen tért haza, hogy érvényesítse tehetségét itthon a haza virágai: az ifjúság javára.

Először a kézmárki lyceumnál, majd a budapesti ág. evang. gimnáziumnál lett tanár. A felsőbbség figyelmét magára vonta nagy tudása, lelkiismeretes, fáradhatatlan munkálkodása által és ezt úgy jutalmazták, hogy 1883. aug. 19-én kelt 27951. sz. miniszteri rendelettel a nagyszabeni tankerület főigazgatójává lett kinevezve.

Itt folytatja áldásos működését hosszú husz év óta, melyet a felsőbbség ismét megjutalmazni óhajtván, kir. tanácsosi címmel tüntette ki őt közmegelegedésre. Itt a nemzetiségek által lakott helyen békeességgel, veie született jóakarattal és kiváló tapintattal vezeti a gimnáziumok ügyeit. Hány helyen létesített iskolákat, hány helyre eszközölte ki a szép új gimnáziumokat, hosszú volna elsorolnunk, csak annyit konstatálhatunk, hogy elmaradott megyénk, városunk is neki köszönheti szép nivón álló gimnáziumát, melyet különös jóindulattal, fá-

radhatatlan tevékenységgel visz mindig előbbre.

Szégyenkezve olvashatjuk a Pallas Lexikont, amelyben világosan ki van írva tudatlanságunk, elmaradottságunk, hiszen talán nincs még egy megye a miénken kívül, ahol az írni és olvasni nem tudók száma jóval nagyobb lenne mint a tudóké.

Elischer József felismerte a veszedelmet, mely a mai szocialista világban a nép tudatlanságában rejlik, mert hiszen csak felvilágosodott, okos és értelmes emberek érthetik meg az állam, a haza törvényeit s teljesítik hazafiui kötelességeiket; ő felismerte a nép tudatlanságának szomorú következményeit és mindent elkövetett, hogy gimnáziumunk meghazudtolja a rosszhiszemű jóslatokat s teljesítse az idők végtelenségéig kulturális szempontból megbecsülhetetlen, magasztos hivatását.

Hála Istennek, bebizonyította az intézet, hogy nem méltatlan a főigazgató különös figyelmére. A szép eredmények, amelyeket felmutat, az osztályok népesége, a mintaszerű vezetés és a tanári kar lelkiismeretes munkája ismeretes

TÁRCA.

Harkány.

(Néprege)

Irtá: GÁL ISTVÁN.

Arra alá Baranyában,
Nagyharsányi faluvégen
Élt egy öreg javasasszony
Valamikor réges régen.

Vén volt már az istenadta
Akárcsak a vén országút,
Ugy beszéltek, néha napján
Gellérthegyre is elszágnak.

Vén volt, csuf volt, mint az éjféli,
Arca ezer ráncból állott,
Két maradék nagy szemfoga
Mint két őrszem úgy sárgállott.

Előre nyult görbe álla,
Hallgatva is egyre reszket
Ki meglátja akaratlan,
Vet magára egy keresztet.

Haja kuszált, szeme bágyadt
Pislákoló siri lámpa
A merre jár, a merre néz
Elhallgat a dévaj lárma.

Am a lánya, a szép Herka,
Olyan, mint egy tündérdalom,
Hogy reá még a sátán is
Szemet vetett, nem csodálom.

Szemet vetett, meg is kérte
Igyér fűt-fűt, tenger kincset
S egyremásra nyitogatja
A leányért a kilincset.

Javasasszony cimboráját
Hitegeti, szóval tartja
Saját sorsát leányában
Ujra élni nem óhajtván.

A leány is sirva kéri,
„Ne adja el, védje, ója!”
Hegytetőről le hallik a
Pásztor legény tilinkója.

Javasasszony egyet gondol,
Kiderül a ráncos arca.
„Ne félj lányom! Gyere ördög
Ha készen vagy a kudarcra.”

Jön az ördög éjféli körül,
Hajlik a föld, reng a szikla
Türelmellen rossz kedvében
A vén banyát hordja, szidja.

„Ne haragudj — szóli ez hozzá —
Érdemes is! egy lány végett.”

Ha kívánod, én se bánom:
Vessünk a dolognak végét.”

Ha szereted, vidd leányom,
Nem kell érte kincsed, éked,
De megbocsáss, hogy mint anyja
Egy föltételt szabok néked.

Ha megteszed, amit mondok,
Lefizetted lányom árát;
Ha nem, úgy hátadhoz verem
Dávid százötven zsoltárát!

Tulságosat nem kívánok,
— Hisz szeretlek tudod, érzed, —
Kakasszóig szántsál fel nekem
E meredek szikla bérce.”

— „Jól van asszony! — mond a Sátán —
Legyen úgy, ahogy kívánod.
Kakasszóra, virradóra
Legyen utra készen lányod.”

S mint a villám fenn az ormon
Szántó-ostor csitteg-csattog
Eke után szépen dőlnek
Egymásra a szikla-hantok.

Eke előtt párba fogva
Sánta kakas, meg egy macska,
Együtt járnak, szépen huznak,
Bár az egyik nagyobbacska.

mindenki előtt és így csak ismétlésekbe esnénk, ha azokat emlegetnénk. Nem is tartozik a tárgyhoz és csak azért hoztuk fel, hogy bizonyítsuk mennyit köszönhet Fogaras Elischer József megbecsülhetetlen működésének.

Szív és ész, teljes harmoniában egyesülnek nála. Mert amilyen élelétásu, körültekintő és tapintatos az ügyek elbírálásánál, ép oly nemes, résztvevő a hozzá bizodalommal forduló emberek bajaiban. Az egész tankerület tanári karának háláját és szeretetét kivivta magának és bizonyára nem egy ember áldja az ő nemcsen érző lelkét.

Áldja is meg Őt az ég ura még igen hosszú élettel, hogy folytathassa oly szépen megkezdett és oly kitartással vezetett munkásságát. Irodalmi téren is gazdagította, gyarapította a tanügyet, amennyiben 9, iskolai könyvet adott már sajtó alá, melyek közül van olyan is, hogy — hatodik kiadást ért. Nagy tudással és a gyakorlat által meg-edzett kitünő módszerrel megírt tankönyvei segítségére vannak a tanároknak, hogy a lehető legjobb eredményt ériék el.

Azt hisszük, nemcsak a tanári kar, hanem Fogaras város minden művelt emberének ohajtását tolmácsoljuk akkor, a midőn azt kívánjuk, hogy Elischer József érdemekben gazdag működését, mindnyájunk örömeire még hosszú éveken át folytassa!

Halmy Gyula.

Karcolat a hétről.

Hála Isten, hogy kezd még Fogarason is egy-más történni, amit érdemes tollhegyre venni komolyan. Mert azok az eszmék, tervek, amelyeket lapunk szellemi vezére együtt-

érzőbb közönségre érdemes igyekezettel megpendített, nekünk fogarasiaknak, fogarasiasan szólva — „zu hoch“. Befásított utcákat Fogarasnak, „Szobrot Fogarasnak“, „Uszodát Fogarasnak“, „Szőlőhegyet Fogarasnak“, „Vashidat az Olton“, etc. etc.

Szeretnők tudni, mitől volnának jók nekünk pld. a befásított árnyas utcák? Pro primo: eddig se voltak s mégis sikerült városból községgé fejlődünk. Pro secundo: ha az utcák végtől végig be volnának fásítva s ha az utcákat városias nagyzási hóberttal locsolnák is — az esetben kevesebb volna ez a tüdőrontó por. Ámde kérdem: mi-ben különböznék akkor Fogaras, teszem — Mundrától?! Ha csak abban nem, hogy Mundrán szigorúan tilos a szekérrel való megállás s etetés az utcán, míg nálunk hetivásárkor a legfőbb utcát közveszélyessé teszik a kifogott bivalyok — az utcai trágyaváladat érdemes főnökének nagy örömeire. Prossit!

Szobrot Fogarasnak! Látszik, hogy nem erre felé termett a lapvezér ur. Különböznék tudná, hogy van nekünk olyan monumentális szobrunk a Merkur sarkán, a melyhez fogható nem akad a föld kerekességén. Egyszerűen kérjük föl Novák Janit, hogy az üzlete oldalából Mercuriust léptesse ki jaz platra. Ugyis az a hir kering Mercur ő fenségéről, hogy ki akar vándorolni Amerikába; az uti taskáját már megis rendelte Sláviknál. Marasszuk itthon, adjunk neki tisztességes foglalkozást; a piacon felügyelhet majd a kofákra és zsebmetszőkre. Ilyen hivatalnokunk még úgy sincs — pedig elkelne!

Uszodát Fogarasnak! Helyeslem az eszmet, de kissé korainak találom. Mi híresek vagyunk arról, hogy nem úgy gondolkozunk, mint mások. Indítványozom várjuk meg, míg ugyanaz megbukik s zabmagazinná vagy tegyagarrá átalakul; várjuk meg, míg szinten valaki egy uszodat épít az Olton s várjuk meg, míg azt az Olt egy szép tavasszal lejjebb szállítja, ahol bizonyosan nagyobb szükség van rá. És majd akkor hívjunk össze egy ankétet a fogarasi vezető férfiakból. Addig pedig fürödjünk a Rákovicán!

Szőlőhegyet Fogarasnak! Per amorem dei — hát nem elég intő példa nekünk Kálbor és a Misik-féle minta szőlőtelep itt helyben?! Csak úgy helyeselném ezt a tervet, ha egyuttal egy ollógyárral is felállítanánk, mert a kálbori bor élvezetéhez ez a szerszám okvetlenül szükséges. Probatum est!

Szóval nem jó hurokat pengettünk. Célszerűbb lesz innen a Merkur előtt egy pohár sör mellől nézni a fogarasi viszonyokat. Lásuk csak!

* * *

Megjöttek a mi derék katonáink a nagy „császár gyakorlatról“. Mert akármit is beszélnek azok a pesti ujságok, — mi bakaviselt emberek — már csak a császárt foglaljuk a nótáinkba. Mintha a Russz bandája is ragyogóbb szemmel huzná, mióta kardcsörgés vegyül a térzene hangjai közé. Elég kár, hogy a miénk nem vesznek részt a Pesten dúló cigány versenyen. Lehet, hogy méltóságon alulinak tartják; pedig biztosra veszem, hogyha a hegedűvel nem is, Russz tilinkójával bizonyosan furórét keltenének. Így megelégednek vele, ha a mi városunkban, a Mexikó kertben huzhatják a közönség szája ize szerint.

Advocem Mexikó! Nagy megütözéssel és nagy örömmel vettük észre, hogy a Mexikó bejárata felül eltűnt az egyedül üdvözítő, ékes germán felirat. Ha a szabad polgárszelleme megnyilatkozása tüntette el, tiszta rokonérzéssel üdvözölhetjük. Mert hogyha egy nyilvános helyiség közönségének háromnegyedrészé magyar, annak érzelmeit még sem méltányos lépten-nyomon német, kizárólag német feliratokkal inzultálni. Ez a kis incidens szolgáljon intésül a különben figyelmes tulajdonosoknak. Sokan különben a tett elkövetését az ott tanyát ütött kuglitársaságnak tulajdonítják. Nem hiszem! Oda mostanában csupa paccerek járnak, akik kuglizni se tudnak nemhogy még effele kitelnék tőlük.

* * *

Annál érdekesebb, ami a járásbírószágon megeseit. A lokalitást mindnyájan ismerjük. Közhit szerint csak az a sok imádság tartja

Barázdára más barázda,
Paraszlja csak itt-ott látszik,
Szegény Herka lenn a völgyben
Ugy didereg, úgy megfázik.

Javasasszony dühtől égve
Vár, figyel a kakasszóra.
Szántóostor csitteg-csattog,
Messze még a tűzött óra.

Dunna alá, puha ágyban
Félve bujnak az emberek:
„Halljátok-e itélet van,
Hogy zúg, üvölt a fergeg?”

Csuda gyorsan megy a munka,
Mindjárt végez már a sátán,
Javasasszony lesi, nézi
Egy legördült szikla hátán.

Nézi, nézi, majd felkacag,
Megrázkodik nagy hirtelen
S asszony helyett egy vén kakas
Berzenkedik a hülthelyen.

És az éjben váratlanul
Harsány kakasszó hangzik el,
Sánta kakas eke előtt
Szárnyát verve, visszafel.

Felordít a vesztés ördög,
Hogy megrendül a hegy belé

Elkét, ostort messze dovva
Rohanva fut aláfelé.

Lenn a rónán most is látszik,
Szegény ördög a merre ment.
Hol kirázta a bocskorát,
Halom támadt, ma Beremend.

A helyet is, hol föld alá
Pokolba szállt a vén kamasz,
Meglélheted, kénes szaga
Elárulja merre van az.

Szép Herkáról nevezte el
A nép ajka azt a helyet
Róla, aki deli pástort
Szeretett az ördög helyett.

És az Urnak hatalma nagy!
Áldás lett a kénes berek,
Messze földről meggyógyulni
Járnak oda az emberek.

Szép Herkáról hírvák ma is
Ott a gyüdi hegyek sarkán,
Árnyas fáktól eltakarva
Áll a fürdő, kies Harkány.

Rinyaszentkirály.

Benedek Elek.

(A „Fogaras és Vidéke“ eredeti tárcája.)

Az a meggyőződésünk, hogy a „Székely Társaságnak“, folyó hó 26-án leendő ünnepe alkalmából a közügynek teszünk szolgálatot akkor, ha közönségünket röviden megismertetjük annak az Isten kegyelméből való irónak életével és pályájával, akinek lelkébe az isteni gondviselés a honi földhöz való mélységes ragaszkodásnak és az emberszeretnek mindent átölelő melegségét oltotta s aki főképpen székelyvérei küzködésének és nyomorúságának minden gyötrelmeit és minden örömet, írásainak tanúsága szerint, saját öröme- és saját fájdalomképpen szünet nélkül a maga nagy sziveben hordozza.

Benedek Elek (szül. 1859. szept. 29. Kisbaconban, Udvarhely megyében) eleinte a tanári pályára készült s e végből egyetemi tanulmányait a budapesti egyetem bölcsészeti karán végezte. Ámde a költészetnek ereje, melyet szülőföldjének virágos mezői, csobogó patakja, madárdala, a földnek verejtékes fáradsággal való nehéz munkája és fájának sok-sok keserve már gyermeklelkébe beoltottak, korán az írói pályára terelték őt. Kezdetben humoros tárcáival keltett feltü-

benne a lelket, amely falai közt naponként elhangzik a Krisztusért. Egyik-másik bírósági személy hír szerint csak azért akar penzióba menni, mert attól tart, hogy gyszer csak oda nyomja, mint az egeret. No de van ott gondoskodva a rabokról is. A vizsgálati foglyokat ugyanis egy udvari cellában tartják, a melynek az ajtaja — állítólag — be is csukható. Ez azonban egy csöppet sem akadályozta meg abban azt a cigányt, aki a hurézi pap gyilkosa gyanánt volt letartóztatva, hogy a korhadt padozat fölszedésével a küszöb alatt, ez immár nem szokatlan uton és módon köddé ne váljon. Az érdekeltek mentségére szolgál, hogy szakértői vélemény szerint azokba a cellákba csak becsületes embereket szabad lett volna becsukni, mert a terhelt lelkiismeretű ott jött ki belőle, ahol akart. Táplál a remény, hogy talán akkorára új járásbírósi épületet is kapunk, mikorra az új gimnázium felépül. Mert ez iránt is csak a remény táplál.

* * *

De tán érdekesebbnek s maradandóbb hatásának ígérkezik a „Székely-társaság“ szombati estélye — a nagy székely író, Benedek Elek közreműködésével.

Mondanunk se kell, hogy ott leszünk egytől-egyig, nyelv és nemzetiségre való tekintet nélkül. Mert arról beszélhetünk egymás közt, hogy ez az egyesület a mi sajátos viszonyaink között tán nem helyes alapon, nem is elég tapintatosan volt szervezve, de azt szívre tett kézzel el kell ismernünk, hogy Fogarason a székely-asztaltársaságnak létjogosultsága van, több mint Szegeden s ha jövője nem lesz, a szégyene azokra hárul vissza, akik hátradugott fázós kézzel nézték az egyesület vergődését. A székely akció Fogarason nem partikuláris ügy, ez a magyar ügye! Hiszem, hogy nem hagyjuk a Benedek Elek tollára venni magunkat, mert az sokunknak nagyon fájhatna.

*

Volna még egyéb mondani valóm is a kaszinóról, a vadászegyletről, a polgári Dalárdáról stb. De tán ez alkalommal elég!

I.

A custodia honesta.

Irtá: Biró Pál.

(Folytatás és vége.)

Alkonyatkor egy újabb felfedezés kezdett egyenesen kétségbeejteni. A szomszédos fegyházból végtelenül busn elnyúló, templomi ének korusa hangzott fel. Ez volt a fegyencek szokásos énekora. Mintha sirból felszálló lelkek siránkoznának. Élő emberek, akik 8, 10, 15 esztendőre, vagy egy egész életre, mindnyájan valami sötét bűnnel terheltlen, el vanuak temetve elevenen: — lelkek mélyéből zengenek zsolozsmákat. Ezt borzasztó hallgatni. Ebben a siri, csendes alkonyatban, amikor a természet is oly fáradt szomorúsággal tekint a mozdulatlan égboltozatra: mintha Dosztojevsky deportáltjait hallanám, akiknek meg van engedve, hogy a határon még egy utolsó imát zenghessenek — hazafelé fordulva.

Szinte üdítőleg hatott, amikor estére, a parton pihenő kötélverő legények rákezdtek, hogy: „Jaj de busan harangoznak Tarjában . . .“ Azután duhajkodásba esapva vigan kurjantottak át a Dunántulra . . .

Harmadnapra Rác István örmesterünk biztatása is valósággá lett. Naponként új és új bajtárs vonult be, úgy, hogy mihamar ötre, hatra emelkedett a létszám. Persze az élet is teljesen megváltozik. A csendes kis fogház hangosabbá lesz. Vigabb kedélyek mellett jobb az étvágy és csendesebb a vér okvetetlenkedése. Délelőttöként az ujságok felváltva járják kézről-kézre, ebéd előtt ad hoc kaszinó a lugasban, délután pedig kártyázó és egyéb csoportokra oszlik ez az idealisan összerott kis társadalom. Mintha nemcsak a közös sors, hanem valami nagy-szerű törvény tartaná össze: a béke, a barátság és jóindulat út tanyát benne. Nem csodálatos-e: az ország minden vidékéről összekerülnek az ugynevezett „verekedők“ és megalkotják a legjovialisabb otthont? Van hát mégis hely ebben az országban, a hol lehet párbaj nélkül is megélni? A hol pedig naponkint sokszor heves disputák is folynak társadalomról, politikáról, egyező és merőben

ellentétes elvekből kiindulva és minden fölött a legsimábban napirendre térünk, ha belefáradtunk. (Tilos azonban parlamentről és asszonyról diskussziót kezdeni, mert e tekintetben meg vannak örökítve a tilalom indokai nyomós érvekkel.)

Még magasabbra is felcsapnak olykor a hullámok, örmesterünk bevallása szerint olykor hathatós jelentése lévén szükség, a mikor a szocialista foglyok nagyobb számban kerülnek össze politikai vétkekért. Most már nagy régen nem jártak erre, de egy-egy szoba falán megörökített mottojuk hirdeti a főbb elveket. Lassale nyílt leveleitől az erfurti programig.

De itt van egy néhány mottója a párbajellenes ligának is. Itt is, a hol a „párbaj miatt“ összetalálkozik hivatalnok, ügyvéd, orvos, képviselő, ujságíró, bíró, sőt még ügyészégi megbízott is, egészséges áramlat szele bontakozik ki, amely a párbajellenes liga mesgyéje felé halad elég gyorsan és éppen ezt a bűnbánók áramlatát nagyon erős jelentőségűnek kell tartanom.

Egyben közös a vélemény e kérdés körül; hogy a mig a társadalom gyávanak tartja azt, aki a kihívást vagy visszautasítja, vagy ily módon elégtételt venni vagy nem akar, vagy fél, addig sajnos! verekedni muszáj. Ha pedig a társadalmat a békés leszerelés útjára irányítani nem lehet, legradikálisabb dolog volna Gorkij rendőrnének a tanácsát követni, aki az Éjjeli menedékhelyben a fölött sopánkodik, hogy miért is választják el az embereket, mikor veszekednek? Csak hadd püföljék el egymást kedvükre. Akkor aztán nem igen volna kedvünk, mert jobban eszükbe tartanak a verést.

Van azonban eset, amikor becsülést parancsol a párbaj is, a hőse is. Egy reggelen ugyanis új kollegánk érkezett, a rendes ujoncozási időben, a reggeli séta idején. Ősi szokáshoz hiven megtörtént az ünnepélyes ismerkedés. Annál könnyebben ment, mert a jövevény, egyik külvilági barátját köztünk találta. Tőle aztán megtudtuk, hogy új kollegánk, azt a csinos vágást az arcán, a női becsület védelme közben kapta ugyan, de a

nést, melyeket a „Budapesti Hírlap“-ba irt mint ez ujságnak munkatársa. Huszonkétéves volt ekkor és azóta újabb 22 esztendőnek hosszú folyamán át szünet nélkül ír s ma már becsületes és értékes munkássága révén országos becsülés és szeretet az ő jól kiérdemelt osztályrésze.

Ámde nem csekély fontosságú a közpályán való szereplése sem, mert amellet, hogy az „Ország Világ“ című képes heti lapnak szerkesztője és tulajdonosa volt, hogy Pósa Lajossal „Az én ujságom“ c. gyermeklapot, maga pedig a „Kis könyvtár“ c. ifjúsági könyvvállalatot szerkesztette, a „Magyar Hírlap“ és „Magyar Nép“ hasábjain politikai kérdésekben is hallatta szavát. „Nemzeti Iskola“-jával pedig a nép- és középiskolai oktatásnak volt bátor s az igazságot mindenél többre becsülő harcosa. E nomű tevékenysége közben az 1887—1892. országgyűlésen a nagyajtai kerületet képviselte s csupán közoktatási kérdésekben szólalt fel.

A napi politika küzdéseiben azonban percig sem feledkezett meg a székely népről. Régóta hordozta lelkében a gondolatot, hogy az ország fővárosában egy olyan sajtó-organumot kellenet eremteni, mely a székelység nyomorúságos helyzetével foglalkozván,

e nép érdekét országos érdekké tegye s felsegítését nemzeti ügygyé emelje. És bár abban a mozgalomban, a székely nép helyzete iránt felkeltett ama érdeklődésben, mely az utóbbi időben megnyilvánult, volt valamelyes része „Magyar Világ“-jának is, az ujság rövid élet után mégis megszűnt. Az ideális poéta elégnék tartotta az ügy iránt való önzetlen lelkesedést, de repülő szárnyát megszegte az anyagi tehetetlenség. Belátta, hogy a poéta mezőin nem érnek kalászok, csak virágok teremnek s fájó szívvel bár, de igaz örömmel s mély megnyugvással szállott vissza a virágos rétre, az erdő zöldelő lombjai közé.

Most csak az irodalomnak s forrón szeretett székely népének él. Szívébe ismét sürün fognak teremni a borongó fájdalomnak, a családi és hofi érzésnek s a vérző szeretetnek virágai, amelyeket „Székely Tündérország“, „A kollektor“, „Székely mesemondó“, „Világszép mesék“, „Karácsonfa“ és „Történetek a gyermekszobából“ című önálló műveivel családi fészkeben, szülőföldjének mezőin, a székely népnek és minden magyarnak lelkében is életre keltett.

Boldog, nagyon boldog lehet, hogy ismét régi két szerelmének áldozhat csupán: az irodalomnak és a székely népnek.

Most otthon van Kisbaconban, székelyei között.

Csakhogy most talán jobban vérzik a szíve, mint valaha: a székely sohasem volt tán boldogtalanabb.

Meg nem állhatom, hogy végezetül ide ne iktassak a „Pesti Napló“ 250. számában megjelent Falusi leveléből egy részletet.

„Tehtetetlenül nézem a pusztulást s az eddiginél nagyobb, mélyebb, fájdalmas szeretettel öleli át lelkem e földet, ezt a silány, nehezen, véres verejtékes munkára termő földet. Hiába fogom be a fületem, halom amint a dob pergeti az édes anyaföld gyászindulóját — ah, tegnap megint idegen kezére került egy nagy darab föld! Csupa székely magyar körülötte s nem tudja megváltani. Bolond módjára járom be a földemet, ahol eszem, szívem, kezem munkáját hirdeti minden növény s felsír a szívem a gondolatra, hogy idegen tapossa majd ezt a földet, ha én szememet behunytam. Értem, értem, most már értem a székely házak feliratát:

Legelső házam volt rengő bölcsőm fája,

A második készen: koporsóm deszkája.

Mi haszna e házat, hogy én építettem,

S más költözik belé, hogyha én elmentem.

Az idegenre gondol a borongó lélek, mely ezt a verset alkotá. Az idegenre, ki a

gyávaságoknak ezt a női becsületet sértő pletykát, a gyávaságoknak ezt a leggyávább fajtát, amely orozva támad, az ember háta mögött ólálkodva, — alaposan a torkára forrasztotta Nagy Galeottó urnak.

Ez a bajtársunk minden áldott reggelen, egy odacsempészett rózsát talál az ablakában.

Mig így folynak a napok, szalad a nyár napról-napra kifelé augusztusból. Már egy-egy ridegebb nyári estén, a szél is oly irgalmatlan jajgatással veti magát a Duna torkába, mintha valamely Scott Valter lovagvár környékén volnánk.

A lugas takarója is kezd ritkulni. Levelek hullásával, rózsák elvirításával, rohanva közeledik az ősz. Az elmulásnak ezt a szomorú hangulatát már könnyebb elviselni odakint, ahol most kezdődik az élet.

HIREK.

— **A „Fogarasi Székely-Társaság”-nak** f. hó 26-án rendezendő jótékonycélú ünnepe, amelyet a rendezőbizottság városunk társadalmának teljes és élénk érdeklődése mellett helyes érzellemmel és dicséretes buzgalommal készít elő, kétségtelenül fényes anyagi és erkölcsi sikerrel bíztat. Örömmel és egy jobb jövő reménységének boldog érzésével konstatáljuk, hogy az a társadalom, melynek állítólag fásult közönyösségét annyiszor és annyian felpanaszolták, ez alkalommal, ha csalahatatlán jelekből lehet biztosan következtetni, legfényesebben fogja azt megcáfolni. Am ami ez örömmel teljesen zavartalanra teszi és fokozza, az a körülmény, hogy velünk békében élő, idegen ajku honfitársaink is megértették és átértették a Társaságnak azt a célját, amely minden politikai célzatot perhorreskálva, társadalmi eszközökkel csupán arra törekszik, hogy fájának nyomorult-

kész názba betelepszik, nem hullott verejtéke a fundamentumra, nem a köre, nem a fára. nincs hozzátapadva a szíve, csak egy emléke van: az a rongy pénz, amit fizetett érte!

Kerget a bus, az emesztő gondolat, kint vagyok a hegy tetején. Lábam előtt terül el a völgyben kis falum. Oly szép, oly kedves, piros cserepes házaival, fáival. Itt a hegy tetején szemeltem ki magamnak egy darabka földet, hová magamat temettetem. Körülül tettem fenyővel. Már nőnek, növekednek, biztatnak: ide, ide, örökös árnyékot borítanak sírod fölé. Nem, nem! Ki tudja kié lesz majd e föld? Átellenben, szelid hajlásu domb oldalán a temető. Ide látszik nagyapó sirja. Ez a föld szent. Ez az igazi Szent föld, ez megmarad örökre, a mienk marad. Odafekszem majd nagyapó közelébe. Ott legyen fáradt testemnek örök nyugvása. Ez, ahol most járok, bódultan bolyongok, ma az enyém, holnap — ki tudja kié lesz holnap. Ki tudja kinek lesz utjába a sirhalom, kinek a fejszéje dönti le a büszke fenyőket?

... Kedves barátom, ha korábban halok meg, mint ön (ebben az egyben talán nem késem el) keresse csak a temető kertben a síromat.“

jain töle telhetőleg segíthessen. Ugyanezért őszinte szívvel üdvözljük közülök mindazokat, akik — említett felfogás vezérelvén őket — részvételüknek már eddig kifejezést adtak. Az ünnepség ügye egyébként nagyban halad előre. — Értesülésünk szerint a Társaság a „Meghívó”-kat már jórészt szétküldötte. Benedek Eleknek fogadására, aki folyó hó 26-án érkezik Homoród-álmásra, a Társaság elnöke és alelnöke már e hó 25-én délután elindulnak dr. Sierbán Miklós orsz. képviselő négyes fogatán, aki kocsiját erre a célra a legnagyobb készséggel átengedte. dr. Sierbán képviselő egyébiránt az ünnepségen való részvételét is bejelentette s egyszersmind a jótékonycélra 15 koronát felülfizetett. Városunk illusztris vendége Benedek Elek, a Társaság elnökének kíséretében folyó hó 26-án d. e. 11 óra után érkezik. Tiszteletére déli 1 órakor a „Mexikó”-kertben bankett lesz, amelyre az érdeklődők a Társaságnak e célra készített ivén jelentkezhetnek.

— **Deák Ferenc 100-ik születésnapja.** Ez év október 17-én lesz Deák Ferencnek, a haza bölcsének századik születés napja. Vajha megérhette volna-e mathuzsálemi életkort, talán nem lenne szegény hazánk ilyen szomorú helyzetben, ha az ő bölcs politikájával lenne vezetve! A századik születésnapjára évforduló megünneplésére Wlassics Gy. kultuszminiszter rendeletet adott ki. E szerint október 17-én szünetel az előadás valamennyi iskolában s ahelyett ünnepet tartanak a haza bölcsének tiszteletére. A gimnáziumok ünnepélyének programját a következőleg állapította meg a miniszter. A Himnusz és Szózat eléneklése közé beillesztendő a programba egyik tanár emlékbeszéde és a legfelsőbb osztálybeliek egyike által szintén a haza bölcséről írott legsikerültebb magyar házi dolgozat felolvasása.

— **Tanügyi kiállítás Erzsébetvárosban.** Mint egyik régebbi számunkban már jeleztük Kis- és Nagykovácsos vármegyék tanügyi kiállítást rendeznek 1904. évi május havában Erzsébetvárosban, Szeben, Udvarhely és Brassó vármegyék hozzájárulásával. (Hát Fogaras hol van?! Szedő.) A kiállításon minden intézet, iskola és a tanügyi pályán működő egyének részt vehetnek a nevelés és oktatás körébe tartozó tárgyakkal. Ajánljuk ezt tanhatóságunk b. figyelmébe.

— **Por.** Nem elég nekünk az óriási por, amely mindent befed, tüdönket tönkretesz, még szándékosan is növelik azt hölgyeink uszályos ruháikkal. Divat öfensége okosabbat is találhatna ki ennél, rövid ruha jöjjön el a te orszá-

god! Továbbá több oldalról jött a panasz hozzánk, hogy az utcákat olyankor söprik, mikor a legtöbb járókelő van. Kérjük a hatóságot, intézkedjék, hogy seprés előtt öntözzenek. de ezt a műveletet is olyankor végezzék, amikor az utcai forgalom legkisebb.

— **Képviselők beszámolója.** Hazánk súlyos politikai helyzete aggodalommal tölti el minden igaz magyar szívét és lelkét. Mint a lapokból olvassuk — csaknem minden képviselő leutazik választó kerületébe, hogy választóit megnyugtassa, megvigasztalja. Csak mi Fogarasiak vagyunk: árvák, elhagyottak!

— **Hirdetés a posta köréből.** A táviratok úrlapjai ezentúl a postakürt, villám és magyar koronából kombinált jelvénynyel lesznek ellátva, ha a mostani készlet elfogy. Addig is, mig ez tart, vagy csillag alakú átjukasztóval lesznek a mostani úrlapok ellátva, vagy a postahival bélyegzőjével annak hitelül, hogy a m. kir. posta által lettek kiállítva. A közönség felhívatik, hogy csak ilyen jelzésű úrlapot fogadjon el. Akinek pedig nagyobb mennyiségű úrlap van birtokában, okt. 1-ig bélyegeztessen le, mert azontul csak közönséges papírnak tekintetik s új úrlapot kell venni 2 fillérért.

— **A titkos orvosságok.** A hivatalos lap a belügyminiszternek egy szabályrendeletét közli a titkos szerekéről. E rendelet az összes titkos és speciális szerek elárusítását csak az esetben engedi meg, ha az elárusító gyógyszerárú, vagy gyógyszerész, s az elárusításra vonatkozó szándékát a belügyminiszternek bejelentve, azt tudomásul veszik. Az orvosságból négy adag és a használati utasítás a bejelentéshez melléklendő, a csomagolás módja is bemutatandó s ezeken változtatni tilos. Így talán elejét veszik a sok visszaélésnek, melyek e téren történnek.

— **Szerelmi vallomások.** Valaki jókedvében összeállította, mint vallanak a különböző hivatásu férfiak stilszerűen szerelmet. A diplomata: Oh egyezzek bele, hogy örök szövetségre lépjünk. A katoná: Gyógyíthatatlan sebet ütötél szívemen, vagy: jöttél, láttalak, győztél. A tengerész: Szép leányka, nálad találom fel a révet az élet tengerén. Az építész: Építsünk fészket magunknak. A tudós: Oh, hadd megvizsgálom szivedet s üdvömet olvasnom ki szemeidből. A kocsmáros: Csordulásig töltöd szívemnek kelyhét. A szobrász: Ha nincs márványból a szived, engedd, hogy benne lakjon a szívem. A ékszerész: Egy aranygyűrű jelképezze frigyünket. A kertész: Csak egyetlen szót szólj és életünk utja rózsákkal lesz kirakva. A kocsis: Hall-

gass meg s mindig te fogod tartani a gyepőt. A pék: Akarod-e megosztani kenyeredet örömben és bajban? A lámpagyújtó: Te vagy életem fénye.

— **Érdekes fölfedezés a székelyföldön.** A székelyföld valóságos kincses bánya. Legújabbán dr. Riegler Gusztáv kolozsvári egyetemi tanár fedezett fel nagyszerű forrást a korondi fürdőhöz közel fekvő csillogó színekben ragyogó csigahegyen. Egy aragonit sziklát szétrobbantva, vastagon siftergő forrásra talált. Ez a forrás olyan vizet ad, amely unikum az egész világon. Nemcsak telítve van konyhasóval, hanem buzog a szabad szénsavtól is, amely a föld mélyében a mészrétegeket feloldva, felszínre hozza azok anyagát, hogy belőle márvány ikertestvére az aragonit legyen. E csodás erejű víz a köszvényesek és reumások áldása lesz.

— **„Harkany“** című remek költeményünkre, mely pályanyertes mű, s lapunkban látott először napvilágot, főlhívjuk olvasóink figyelmét.

— **Elbeszélés állítvány nélkül.** Egy székely kocsis ebédet vitt az aratóknak szekereán, vele volt Rózsai is, a szolgálo. Menetközben egy kopótól megijedtek a lovak, elugrottak és a szekért feldöntötték. Ezt az esetet következőleg beszéli el a kocsis a nagyaszonynak: „Mú, amint a tanóra kapun ki, — egyszer a a lovak el, — a szekér a sánca b, — avval én a szekérről le, — a Rózsai es le, — a fazék és dézsa mind esse. — Én es az esztekét elé, — de neki, de asztán adék, hogy főispán korában sem felejtí el azt a kaopó Jédussát.

Baleset. Ujsinkai illetőségű Posiea György 11 éves árva fia folyó hó 14-én az ujsinkai papnál, a cséplésnél dolgozott, munkaközben a cséplőgép bal láb-szárát megkapva, az alszárát több helyen is a comb alsórészét összezúzta. A comb közepén amputáltatott.

— **A rozetta.** Nem kokárdáról van szó, hanem — szivarról. Mióta az orvosok a dohányzásból származó bajokat tárgyalják s vitáznak azon, hogy ártalmas-e a dohányzás az egészségre, vagy nem, azóta folyik a kísérletezés az állami dohánygyárakban, hogyan kellene hát ártalmatlanná tenni a szivart, hogy a dohányzás ne legyen veszedelmes. Ez azonban nehéz problema volt, mert ha kimosták a szivarból a nikotint, kimosták vele az illatos olajat is, a szivar izetlenné vált. Most végre fölfedezték, hogy hogyan lehet lehetőségig kimosni a nikotint, úgy, hogy a dohány illó olaja megmaradjon s megszületik a dohányosok régi vágya: a nikotinmentes szivar, melynek hivatalosan Rozetta nevet adtak. Hattized százalék tenne a nikotin, (a leggyöngébb portorikóban 1.3 százalék) és kellemes illata van. Hosszabb,

mint a portorikó, de nem szélesebb s ami fő, még ennél is olcsóbb: hat fillér egy-egy rozetta darabja. Az állami dohánygyárak már javában gyártják az új nikotinmentes szivart, amelyet a jövő hónapba már forgalomba is hoznak.

— **Megszökött vizsgálati fogoly.** F. hó 14-ére virradó reggel 2—3 óra között a helybeli kir. járásbíróság fogházából a hurézi pap gyilkosa, cellájából megszökött. A padozatot felszakítva, szobájának falából a már porladozásnak indult téglát kiszedte és a Turcu-féle ház kertjén keresztül elmenekült. Reggeli 4 órakor, midőn a járásbírószági fogház-őr szokott vizsgálatát tartotta, a gyilkosnak hült helyét találta. A csendőrség azonnal keresésre indult, azonban még mindez ideig nem akadt nyomára. Ideje volna már, ha az illetékes hatóság oda törekednék, hogy az a régen szükségessé vált új bírószági épület és fogház mihamarább felépülne, hogy hasonló esetek ne ismétlődhessenek.

— **A fogarasi hitelszövetkezetet** f. hó 15-én az orsz. központi hitelszövetkezet kiküldöttje megvizsgálta és ott megfelelő rendet talált.

— **A „Városliget“ bucsuja.** „Peregnek a fákról az őszi levelek, Kit erre, kit arra kergetnek a szelek!“ Fájdalom, gyilkos szelével itt van az ősz, hiába a nagy kánikulai hőség, a természetet haldoklásától már megmenteni nem lehet, A „Városliget“ is kezdi már szép zöld ruháját fakó sárgával fölcserélni s bucsuzik ma, azaz vasárnap egészen tavaszig, a közönségtől. — A „Városliget“ közkedveltségű vendéglőse: Tiess Mihály ma nyitja ki utoljára s zárja be tavaszig a „Speizot“, a boros és sörös pincét, kéri tehát a n. é. közönség szives pártfogását még mára utoljára s egyuttal e helyen köszönetet is mond az eddigi pártfogásért. Ezentul már majd csak egy-két elkésett rigó és varju huzza meg magát a fák lombtalan ágain nagyot-nagyot nevetve, károgva az ott járó közönségre.

— **Deák szobor Miskolcon.** Hogy a Fogarason felállítandó szoborról irt vezércikkünknek létjogosultságát bebizonyítsuk, újabbán célszerűnek találjuk közölni Miskolc város azon hazafias határozatát, melyet a vármegyei közgyűlésen mondtak ki, hogy Deák Ferencnek, 100 születési évfordulója alkalmából szobrot emelnek. A rohamosan emelkedő szép városnak ez immár a harmadik szobra lesz! Ilyesmit nem lehetne ami vármegyei közgyűlésünkön reprodukálni?

Közgazdaság.

Bőrnemű ruházati és felszerelési cikkek szállítása a közös hadsereg részére. A kereskedelemügyi m. kir. miniszterium f. é. aug.

hó 5-én 50,003 szám alatt kelt leiratával a brassói kereskedelmi és iparkamarának az 1904. évben a kisipar útján beszerzendő bőrnemű ruházati és felszerelési cikkek szállítására vonatkozó pályázati hirdetményt küldötte meg, melyből az érdekelt közök tájékoztatása céljából a következők közöltetnek.

Valamennyi az illető ipar önálló üzésére jogosított mester vagy önállóan vagy pedig mint valamely szállítási szövetkezet tagja vehet részt a szállításban. Az első esetben a hirdetményben közzétett ajánlati minta szerint szerkesztett ajánlatot az illető iparos maga tartozik benyújtani.

Azon kisiparosok, kik a szállítás eszközése céljából szövetkezetet alkotnak, kötelesek mindenekelőtt egy meghatalmazottat választani, ki azután a jelzett minta értelmében szerkesztett ajánlatot az általa képviselt kisiparosok szintén egy minta szerint összeállítandó névjegyzékével együtt tartozik beküldeni. A szövetkezet tagjainak, valamint az általuk választott meghatalmazottaknak egy és ugyanazon kereskedelmi és iparkamara területén kell lakniok. A láb-beliek neme és méretnagysága az ajánlatban nem jelölendő meg. Ezen adatok csakis a könnyű cipők szállítására pályázóktól követteltetnek.

Megjegyeztetik, hogy a szállítások odaítélésénél a kisiparosok állandó, vagy alkalmi jellegű szövetkezetei az ugyanazon helyről egyenként pályázó kisiparosokkal szemben előnyben fognak részesülni.

A szijgyártó és nyerges mesterek külön figyelmeztetnek, hogy az összes szíj- és nyerműkre, tehát azokra is pályázhatnak, melyeknél csekélyebb kereset érhető el, mert különben szállításban egyáltalán nem lesznek részesíthetők.

Az ajánlatok legkésőbb 1903. évi október hó 31-én déli 12 óráig a brassói kereskedelmi iparkamaránál nyújtandók be, mely azokat szállítás felosztására vonatkozó javaslattal együtt a kereskedelemügyi m. kir. miniszteriumhoz fel fogja terjeszteni. Elkésve érkezett ajánlatok figyelembe nem vétetnek.

Próbaminták bemutatása és óvadék letétele nem kívántatik.

A szállítandó tárgyak mintái ugymint a hozzájuk tartozó leírások és rajzok a láb-beliekhez a szabási minták (patron) is a budapesti 2. sz. katonai ruharaktárban megtekinthetők, illetve onnan megszerezhetők.

A brassói kereskedelmi- és iparkamara fölhívja az érdekelt köröket, hogy ebben a szállításban minél számosabban vegyenek részt. A ki közelebbi tájékozást, nevezetesen a szállítandó cikkek árai, valamint az ajánlat szerkesztése tekintetében utbaigazítást kíván, forduljon a kamara irodájához.

Szerkesztői üzenetek.

— **A hirdetőkhöz.** Tisztelettel kérjük a hirdetőket, akár magán, vagy árverési hirdetés legyen az, minden esetre legkésőbb péntek reggelig sziveskedjenek azokat beadni, hogy a lap pontos megjelenésében akadály ne történjék.

I. Fogaras. A karcolat sikerült, kövöltük is. Kérjük folytatását.

V. V. Lókó. Legközelebb sorát ejtjük.
Sz. Gy. Sz. Gy. Helyben. „Szárz
ágon hallgató ajakkal, meddig ültök esüggedt
madarak?!“ Érthet róla Miskolc is!

K. K. Alsóvenice. A fürdőről most
elég, majd máskor.

D. D. Sárkány. Még mindig nagyon
gyenge, ugylátszik nem született poétának.
Hiába igaz az: „poéta nascitur, non fit!“

P. V. Paró. A papirkosárba dobtuk!

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:
Thierfeld Dávid.

Főmunkatárs:
Halmy Gyula.

Eladó

méhek

Uj utca 44. szám alatt
12 kosár méh
eladó.

Bővebb értekezés a fent jelzett
házsám alatt. 1-1

270

Egyetemi hallgató

szerény feltételek mellett elvállalja ma-
gántanulók előkészítését, vagy ebéd és
vacsora ellátásért házi tanítónak ajánl-
kozik. Ajánlatok „Egyetemi hall-
2-2 intézendők. 269

Tanonc

felvétetik a Thierfeld-
féle könyvnyomdába.

Kereskedelemügyi m. kir. miniszt.
Sz. 41553—1903.

Hirdetmény.

A héviz—sárkány—törösvári ál-
lami közút 72—73. km. szakaszán
levő 189. sz. törösvári—Porta pa-
takhid újjáépítési munkálatainak
helyreállítását 25160 kor. 23 fill.
összeg erejéig engedélyeztem.

A fentemlített munkálatok ki-
vitelének biztosítása céljából az
1903. évi szeptember hó 28-ik
napjának d. e. 10 órájára a fo-
garasi államépítészeti hivatal he-
lyiségében tartandó zárt ajánlati
verseny tárgyalást hirdetek.

A versenyezni ohajtókat felhi-
vom, hogy a fentebbi munkála-
tok végrehajtásának elvállalására
vonatkozó ajánlataikat a kitűzött
időig a nevezett hivatalhoz any-
nyival inkább igyekezzenek be-
adni, mivel a későbbben érkezet-
tek figyelembe nem fognak vé-
tetni.

Az ajánlathoz a vállalati ösz-
szeg 5%-ának megfelelő bánat-
pénzek az állampénztárnál (adó-
hivatalnál) történt letételét iga-
zoló pénztári nyugta csatolandó.

A szóban forgó munkálatra vo-
natkozó műszaki művelet és rész-
letes feltételek a nevezett m. kir.
államépítészeti hivatalnál a rendes
hivatalos órákban naponkint meg-
tekinthetők.

Kelt Budapesten, az 1903. évi
szeptember havában.

A kereskedelemügyi m. kir.
268 Miniszter.

Szám: 8225—1903. tkv.

Arverési hirdetm. kivonat.

A fogarasi kir. jbiróság, mint
telekkönyvi hatóság közhírré teszi,
hogy dr. Rosenberger János foga-
rasi lakos végrehajtónak Ver-
sogea Éva és társai végrehajtást
szenvedők elleni 223 kor. 50 fillér
tőkekevetelés és járuléka iránti
végrehajtási ügyében a brassói kir.
törvényszék (a fogarasi kir. jbiró-
ság) területén levő Felsővisti köz-
ség határában fekvő felsővisti 241.
sz. tjkvben Versogea Constantin
lui Juon, Versogea Constantin, kk.

Versogea Éva, kk. Versogea Má-
ria, kk. Versogea George és Ver-
sogea Constantinné tulajdonául be-
jegyzett A + 518, 519, 520 hrsz.
egész ingatlanra 591 korona,
696 hrsz. egész ing. 45 kor.

1156	"	"	17	"
1319, 1531	"	"	65	"
3205	"	"	8	"
3448	"	"	4	"
3747	"	"	12	"
5671	"	"	24	"
5925	"	"	13	"
6036	"	"	18	"
6284	"	"	10	"
6349	"	"	12	"
6419	"	"	15	"
7110	"	"	157	"
7501	"	"	13	"
7704	"	"	1	"
7959	"	"	6	"
8151	"	"	3	"
8474	"	"	2	"
9185	"	"	47	"
9492	"	"	82	"
10088	"	"	32	"
10144	"	"	28	"
10469	"	"	30	"
10597	"	"	103	"
10803	"	"	36	"
10844	"	"	24	ko-

ronában ezennel megállapított ki-
kiáltási árban elrendelte azzal,
hogy a C. 2. sor sz. alatt Verso-
gea Juon javára kk. Versogea
Éva, Mária és George jutalékára
bekebelezett haszonélvezeti jog
nem érintetik és hogy a fennebb
megjelölt ingatlan az 1903. évi
szeptember hó 29-ik napján d. e.

9 órakor Felsővisti község házá-
nál megtartandó nyilvános árverésen
a megállapított kikiáltási áron alól
is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoz-
nak az ingatlanok becsárának 10
százalékát készpénzben, vagy az
1881. LX. t.-c. 42. §-ában jelzett
árfolyammal számított és az 1881.
november 1-én 3333 sz. a kelt
igazságügyi miniszteri rendelet
8 §-ában kijelölt óvadékképes ér-
tékpapirban a kezéhez letenni,
avagy az 1881. LX. t.-c. 170. §-a
értelmében a bánatpénznek a bi-
róságnál előleges elhelyezéséről
kiállított szabályszerű elismervényt
átszolgáltatni.

Fogaras, 1903. évi jun. hó 22.
A kir. jbiróság, mint tkkvi ha-
tóság.

Virágh Károly
267 kir. albiró.

773.777. szám 1903. végr.

Arverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az
1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmé-
ben ezennel közhírré teszi, hogy a
zernesti kir. járásbiróság 1903. évi
V. 308/3 és 1902. V. 170/4. sz.
végzése következtében dr. Po-
pescu Tivadar fogarasi ügyvéd
által képviselt Molnár Albert fo-
garasi és dr. Motoc Miklós foga-
rasi ügyvéd által képviselt „Furnica“
fogarasi takarékpénztár javára
Bárdossy Mihály törösvári lakos
ellen, összesen 1020 kor. s jár.
erejéig 1903. évi jun. 3. és 15-én
foganatosított kielégítési végre-
hajtás útján le- és felülfoglat és
2100 koronára becsült következő
ingóságok egymint: 1 szán, lovak,
kocsi nyilvános árverésen el-
adatnak.

Mely árverésnek a zernesti kir.
járásbiróság 1902-ik évi V. 414. és
1903. V. 308/2 számú végzése
folytán összesen 1020 kor. tőkekeve-
telés 800 kor. után, ennek 1901.
évi szept. hó 18 napjától járó 6%
kamatai, 1/3% váltódíj és eddig
összesen 35 kor. 26 fill. biróilag
már megállapított költségek erejéig
Simonban Bárdossy Mihály lakásán
leendő eszközökre 1903. évi szept-
ember hó 25-ik napjának dél-
előtti 11 órája határidőül kitűze-
tik és ahhoz a venni szándéko-
zók ezennel oly megjegyzéssel
hivatnak meg, hogy az érintett
ingóságok ezen árverésen az 1881.
évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai
értelmében készpénzfizetés mellett
a legtöbbet ígérőnek szükség ese-
tén becsáron alul is elfognak
adatni.

Amennyiben az elárverezendő in-
góságokat mások is le- és felül-
foglaltatták s azokra kielégítési
jogot nyertek volna, ezen árverés
az 1881. évi LX. t.-c. 120 §. értel-
mében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Zernest, 1903. évi szept.
hó 3. napján.

Huszár
266 kir. jbirósági végrehajtó.

Sz.: 7249—903. tkkvi.

Arverési hirdetm. kivonat.

A fogarasi kir. járásbiróság mint
telekkönyvi hatóság közhírré teszi,
hogy Somesana deési takaréknak és
hitelintézet részvénytársaság vég-
rehajtónak Nagy Lajos kolozs-
vári lakos végrehajtást szenvedő
elleni 150 és 330 kor. tőkekeve-
telés és jár. iránti végrehajtás
ügyében a brassói kir. törvényszék
(a fogarasi kir. járásbiróság) terü-
letén levő, Fogaras község terü-
letén fekvő a fogarasi 249 szjtj-
kvben Nagy Lajos végrehajtást
szenvedett és kk. Nagy Erzsébet
tulajdonául bejegyzett 1174 hrsz.
egész ingatlanra 53 kor. 2141
hrsz. egész ingatlanra 37 korona,
2230, 2231 hrsz. egész ingatlanra
149 korona, a 3167, 3168, 3169,
3170, 3171, 3172, 3174, 3175
hrsz. alatti ingatlanokból Nagy
Lajos végrehajtást szenvedett ju-
talékára 2371 kor. 50 fill. és az
1176, 1177 hrsz. a. egész ingat-
lanra 6 kor. ezennel megállapított
kikiáltási árban elrendelte és hogy
a fennebb megjelölt ingatlanok
az 1903. évi Szeptember hó
30 napján d. e. 9 órakor alólirt
telekkönyvi hatóság előtt megtar-
tandó nyilvános árverésen a meg-
állapított kikiáltási áron alól el-
adatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak
az ingatlanok becsárának 10-%át
készpénzben, vagy az 1881. LX.
t.-c. 42. §-ában jelzett árfolyam-
mal számított és az 1881. nov.
1-én 3333. sz. a kelt igazságügy-
miniszteri rendelet 8. §-ában ki-
jelölt óvadékképes értékpapirban
a kiküldött kezéhez letenni, avagy
az 1881. LX. t.-c. 170. §-a értel-
mében a bánatpénznek a bíróság-
nál előleges elhelyezéséről kiállit-
tott szabályszerű elismervényt át-
szolgáltatni.

Kelt Fogarason, 1903. évi
junius hó 18-án.

A kir. jbiróság mint telekkönyvi
hatóság

Virágh Károly,
265 kir. albiró.

Thierfeld Lipótnál

kapható

a debreczeni **ISTVÁN-malmi liszt.**

Egyike a legjobb magyar gyártmányoknak. — Nagyban és kicsinyben, jutányos árakban.

Naponta friss élesztő, őrlött friss mák, akacfa-méz, malozsa többféle minőségben, fekete szőlő, mandula, Bourbon Vanília és mindenféle fűszer-árak legjobb minőségben.

Továbbá nagy választék **Cuba, Ceylon, Jáva, Mocca** és más kávékban.

Figyelembe veendő az **Excelzior** pörkölt kávé egyedüli áruhelye, ugyszintén különféle cukrok és jegeces kockacukor.

A „Transsylvania“ Conserv-gyárból: Befőttek, dulcsászák, gyümölcs-izek, marmeládák, konzervált főzelékek, Hus-Conservék stb.

Déli gyümölcsök, u. m.

Datolya, malagaszőlő, princessz mandula, füge, brünella mogyoró, cedri, narancshéj stb.

ITALOKBAN:

Természetes erdélyi borok különféle fajták és jutányos árakban. Likőrök egészen a legfinomabb francia minőségig. Cognacok: francia, Czuba, Eszterházy, Tokaji és Kenyeres-féle. Különlegesség: Kitünő barack-kivonat. Pezsgők: Francia-Cluquot, Törley-Talisman, Eke, és Extra-Dry. Magyar borok: Budai vörös, Sashegyi, Ruszti aszu stb. Külföldi borok: Nierensteiner, Brauneberger, Malaga, Malaga-Sect, Madaira, Medoc, Portbor.

Ásványvizek főraktára minden héten friss töltésben, u. m. Borszéki, Előpataki-Főkuti, Répáti, Borhegyi, Matild, s mindenféle külföldi, nevezetesen új bevezetés, **Krondorfi**, használható mint kitünő asztali víz, ugyszintén hurutos bántalmak- és rossz emésztésnél is.

Hirdetések

jutányos árak mellett felvételnek e lap kiadóhivatalában . . . . .

Ugyan e szerzőtől jelent meg
Verseghy Ferenc
élete és munkái
irod. tört. tanulm.

Ugyan e szerzőtől jelent meg
Költemények.

Most jelent meg!

HALMY GYULA

áll. főgimnáziumi okl. rendes tanártól

**DE INGENIO HORATII
IN CLASSICIS POEMA-
.. TIBUS HUNGARICIS ..**

. . . című latin értekezés, ára 40 fillér. .
Kapható Thierfeld Dávid könyvkeres-
. . . . . kedésében. . . . .

Ugyan e szerzőtől jelent meg

„Parádi . . . .
. . . Emlékek.“

Ugyan e szerzőtől jelent meg

„Prométheusz“
c. költemények.

Uj! Uj!
kovácsműhely!

Van szerencsém a helybeli és vidéki közönséggel tudatni, hogy a **BETHLEN-UTCA 53. sz.** . . . alatti házban . . . a mai kor igényeinek teljesen megfelelő

**Kovács-
műhelyt**

nyitottam, hol elvállalok minden e szakmába vágó munka gyors és pontos elkészítését jutányos árak mellett.

Szives pártfogást kér
Kiváló tisztelettel:

Kósa Sámuel

264 kovácsmester. 3-5

